

توهم ناشی از مجیک ماشروم میتواند شنیداری، بینایی و یا به صورت القای احساساتی خاص احساس شوند.

بروز افکار آزار دهنده غیر معمول نیست. از تأثیرات بینایی آن میتوان به تصور حرکت کردن اجسام و داشتن حالت جاری آنها اشاره کرد. همچنین رنگ ها درخشان تر و جذاب تر به نظر فرد میرسد. شدت تمام این توهم های بینایی به دوز مصرفی بستگی دارند و از حالت خفیف تا توهم های بسیار خطرناک و وحشتناک ممکن است متغیر باشد. علائم معمولا 10 تا 40 دقیقه پس از مصرف اثرات آن شروع می شود و میتواند تا 3 ساعت ادامه یابد و این همان مدت زمانی است که برای تجزیه و دفع سیلوسین الزم است.

مقدار ماده مورد مصرف، سن، وزن، شخصیت، وضعیت عاطفی، محیط و سابقه بیماری روانی بر میزان تأثیر مجیک ماشروم اثر دارند.

مقدار سیلوسایبین موجود در هر مجیک ماشروم مشخص نیست و قارچ ها در مقدار محتوای روانگردان بسیار متفاوت هستند.

این بدان معناست که تشخیص طول، شدت و نوع "سرخوشی" که فرد تجربه خواهد کرد بسیار دشوار است.

قارچ های موسکارینی: قارچ هایی که حاوی موسکارین هستند.

علائم بالینی: تظاهرات بالینی که معمولا خفیف هستند، در عرض 15 دقیقه تا 2 ساعت ایجاد میشوند و معمولا چندین ساعت دیگر ادامه میابند و در عرض 24 ساعت برطرف میشوند.

موسکارین و استیل کولین از نظر ساختاری مشابه هستند و اثرات بالینی مشابهی در گیرنده های موسکارینی دارند.

تظاهرات موسکارینی محیطی بوده و معمولا به صورت اسهال، پرادراری، میوز، برادی کاردی، برونکوره، برونکواسپاسم، تهوع و استفراغ، تعریق، آبریزش چشم و بینی و افزایش ترشحات بزاقی است.

قارچ های توهم زا و مجیک ماشروم: کلیات: مجیک ماشروم قارچ های وحشی یا پرورشی هستند که حاوی سیلوسایبین، (یک ترکیب روانگردان و توهم زای طبیعی) هستند. مجیک ماشروم ها دارای دو ماده سیلوسایبین و سیلوسین هستند. مصرف این نوع قارچ سبب بروز سرخوشی و توهم در مصرف کننده میشود. وابستگی به آنها مطرح نمیشود ولی به دلیل اینکه میتواند برای برخی افراد اثرات خوشایند داشته باشند؛ ممکن است مورد استفاده دوره ای قرار گیرد.

به طور کلی، گونه های حاوی سیلوسایبین، قارچ های منجمد و تیره هستند. قارچ سیلوسایبین در همه قاره ها وجود دارد و در مراتع و جنگل های مناطق نیمه گرمسیری و گرمسیری، معمولا در خاک های غنی از هوموس و بقایای گیاهی رشد میکنند.

مجیک ماشروم غالبا با خشک کردن قارچ تهیه میشوند. قارچهای سیلوسایبین به صورت خوراکی مورد سوئ مصرف قرار می گیرند.

به دلیل وجود ترکیبات خاص، اغلب مصرف این قارچ ها موجب دل دردهای خفیف در ابتدای مصرف میشوند.

معاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی ایران مرکز مدیریت حوادث و فوریت های پزشکی

مسمومیت با قارچ های سمی
بهار 1403

قارچ های گروه سیکلوپیتیده با سمیت کبدی: شایعترین عامل این سمیت ناشی از قارچ آمانیتا است که می تواند منجر به مرگ گردد.

قارچهای عامل سمیت گوارشی: سمیت بسیاری از قارچ های سمی محدود به عوارض گوارشی است و مرگ در آنها نادر است. علائم آنها مشابه گاستروانتریت یا مسمومیت حاد غذایی است.

قارچ های با سمیت موسکارینی: این سمیت منجر به بروز علائم موسکارینی با بروز علائم اسهال، پرادراری، میوز، برادی کاردی، برونکوره، برونکواسپاسم، تهوع و استفراغ، تعریق، آبریزش چشم و بینایی و افزایش ترشحات بزاقی می گردد.

قارچ های توهم زا: این سمیت به صورت علائم جسمی و روانی(بروز توهم و ...) خود را نشان می دهد و از این قارچ ماده توهم زای Mushrooms Magic به صورت غیر قانونی تولید شده و مورد سوء مصرف قرار می گیرد.

قارچ ها در مناطق گرم و مرطوب می رویند و پس از باران های موسمی و بروز رعد و برق رشد بیشتری دارند. از باستان، بشر از قارچ ها به عنوان یک ماده خوراکی استفاده می کرده است. گاهی از قارچ ها برای ارزش دارویی و پزشکی آنها جهت درمان استفاده شده است. قارچ های سمی، ظاهری مشابه قارچ های خوراکی دارند و مصرف حتی تعداد اندک آنها می تواند موجب مخاطرات در سلامتی میگردد. ترکیبات سمی قارچ ها، رنگ، بو یا مزه خاصی ندارند و تشخیص سمی یا غیر سمی بودن قارچ از روی شکل ظاهری ممکن نیست. پختن، کنسرو کردن یا منجمد کردن قارچ باعث از بین رفتن پتانسیل سمی آنها نمی شود.

مسمومیت ناشی از قارچ ها صرفا به صورت خوراکی بوده و مسمومیت ناشی از تماس پوستی رخ نمی دهد. قارچ های سمی می توانند باعث بروز علائم گوناگونی می شوند. گزارشات مسمومیت بیشتر مرتبط به استان های شمالی، شمال غربی و غربی کشور است ولی در سایر استان ها نیز مسمومیت رخ داده است.

قارچ های سیکلوپیتیدها:

این گروه، انواع قارچ های گروه سیکلوپیتیده بوده که مهمترین و شایعترین گونه آنها آمانیتا و مهمترین سم آن آماتوکسین می باشد. آماتوکسین یک سم پیتیدی و عامل سمیت کبدی و کلیوی است که مقاوم به حرارت بوده و با پختن غذا و جوشاندن از بین نمی رود. آماتوکسین موجب کاهش تولید و در نتیجه توقف سنتز پروتئین و مرگ سلول به ویژه در بافت هایی مانند کبد، کلیه، آدرنال، مخاط گوارش و پانکراس می شود.

دوز کشنده آماتوکسین 0.1 میلی گرم بر کیلوگرم است. هر قارچ ممکن است 10 تا 15 میلی گرم توکسین داشته باشد که برای کشتن یک فرد بزرگسال کافی است.

علائم معمولا پس از 1 ساعت از مصرف، به صورت علائم گاستروانتریت شروع می شود. تهوع، استفراغ، کرامپ شکمی، اسهال آبکی که ممکن است خونی هم باشد اولین علائم هستند که به تدریج طی 12 تا 36 ساعت بهبود می یابد.

